

най-повече са ражда отъ една Дѣва, и тя неискѣсомлжна, защото трѣваше единородниатъ онзи Сынъ, който са ражда безлѣтно отъ самси Отецъ на небето, да са ражда во време отъ сама Майка на земаѣта, да бжде на единзтъ Сынъ единъ самси Отецъ, какъ-то е една сама Майката: **Ѡ** глѣбинѣ богѣтства (дѣмамъ пакъ) ѣ премѣдрости, ѣ рѣзѣма Бѣжѣа!

Тѣа е първата глава на предмѣта, който са съдържава въ книгата на родството Исусъ Христово, сирѣчь образа, споредъ който Богъ е станжалъ человекъ. Дрѣгата глава, защо е станжалъ человекъ? Тѣка пакъ са отвара дрѣга бездна отъ преславны чюдеса, „че Исусъ Христосъ дойде въ свѣта, (говори Павелъ) за да спаси грѣшныты, отъ които първиатъ съмъ азъ.“(1) Голѣмо чудо е Христіане мои, да стане Богъ человекъ! тѣка са види Божѣата бескрайна премѣдрость, и сила; още по-голѣмо чудо е да стане Богъ человекъ, за да спаси человекзтъ! тѣка са види Божѣата безмѣрна благодать, и любовь. Человекзтъ по причина на Адамовото преслѣшанѣе е былъ отстѣпникъ отъ Бога, сынъ на Божѣатъ гнѣвъ, ровъ на грѣха, паѣнникъ на Дѣволзтъ, наследникъ на вѣчната мѣка. За человекзтъ нѣмало ходатай, който да направи примиренѣе съ Бога; за человекзтъ съ были затворены вратата на небесното царство, и надѣждата за спасенѣето мѣ е была изгѣбена. Богъ са смилалъ за създаенѣето на рѣцѣтѣ си, слѣзнулъ на земаѣта самолично, възплзнулъ са за да спаси тогова человекѣка, то естъ, да мѣ покаже пъѣта на спасенѣето, да мѣ отвори вратата на небесното царство, да го съдвори съ Бога и Отца, да го освободи отъ робството на грѣха, отъ паѣненѣето на Дѣвола, отъ вѣчната мѣка. „Дойде сынзтъ человекъскый, да потѣрси, и да спаси погывнѣлото“ (2) Тѣа е цѣлѣкта на възплотителното смотрѣнѣе.

Тѣка са чѣдатъ свѣщеннѣти Богослови: Да ли не можеше дѣматъ, Богъ, за да спаси человекѣка, да проводи дрѣгыго человекѣка съ дѣхъ, и сила, какъ-то е проводилъ, за да освободи Евренты, Моисея? не, отговара великый Василий, като тѣкадѣва 48 Псаломъ: „Братъ не ѣзбѣвитъ, ѣзбѣвитъ ли человекъ? не дѣстъ Бѣгѣ ѣзмѣны за сѣ, ѣ цѣнѣ ѣзбавленѣа дѣшѣ своеѣ.“ Сирѣчь, нѣка единъ человекъ има благодать, колко ще, и добродѣтель, той не може заплаѣти цѣната за да искѣпи нѣти своѣта си сама дѣша, и кол-

[1] Тимот., гл. 1, ст. 15. [2] Мат. гл. 18, ст. 11.